

СОЦІАЛЬНА СТРАТИФІКАЦІЯ МОВНИХ ОДИНИЦЬ

Чемерис Н.О., студ. ПР-61

Прослідковано диференціацію лексичних одиниць залежно від соціального середовища мовців, сфери їхньої діяльності та впливу навколишнього середовища. Було доведено, що передумови розвитку будь-якого специфічного пласту лексики можуть виникнути у відповідь на потребу нового способу комунікації, нових колоритно-експресивних засобів вираження думок та емоцій.

Було описано кожен соціально зумовлений пласт лексики окремо, проаналізовано алгоритм їх утворення та ступінь розповсюдженості. Це дало змогу порівняти їх та провести певні паралелі між кожним елементом загального словникового складу мови, знайти спільні та відмінні риси їх розвитку і вживання.

Була проаналізована пряма паралель між соціальними умовами проживання, трудовою діяльністю мовців та лексичним наповненням їх мови. Доказом цьому може бути наявність і широке розповсюдження професійної лексики, діалектизмів, арготизмів, жаргонізмів. Ці елементи словникового складу помилково вважати відчуженими, ненормативними стосовно літературної мови, адже вони є своєрідними унікальними елементами кожної мови.

Визначається загальна спрямованість сучасних лінгвістичних досліджень на розгляд мовних одиниць з урахуванням структури людського знання, що вони репрезентують, а також соціальних процесів, які покладені в основу мовної комунікації. Об'єктивний розвиток будь-якої цивілізації викликає зміни в житті і трансформує мовні картини світу, що зумовлює необхідність їх вивчення і порівняння через певний час. Було встановлено, що вживання лексики залежить від соціальної приналежності мовців, умов їхньої професійної діяльності та проживання. Досить чіткою є диференціація мовних одиниць на основі впливу навколишнього середовища, яке відіграє чи не найважливішу роль у зміні вже існуючої лексики та появі нової. Це дає привід аналізувати процес входження нових концептів та номінацій у вживання на різних соціальних рівнях.

Результати дослідження можуть бути використані в нормативних курсах з лексикології, лексикографії, стилістики, теорії мовних картин світу, а також культурології і психології, теорії міжкультурної комунікації.

Науковий керівник - Курило Г.В., ст. викладач